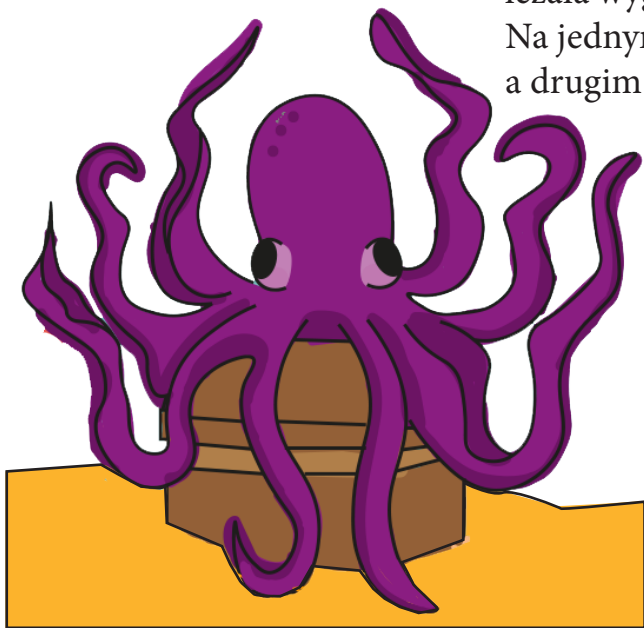

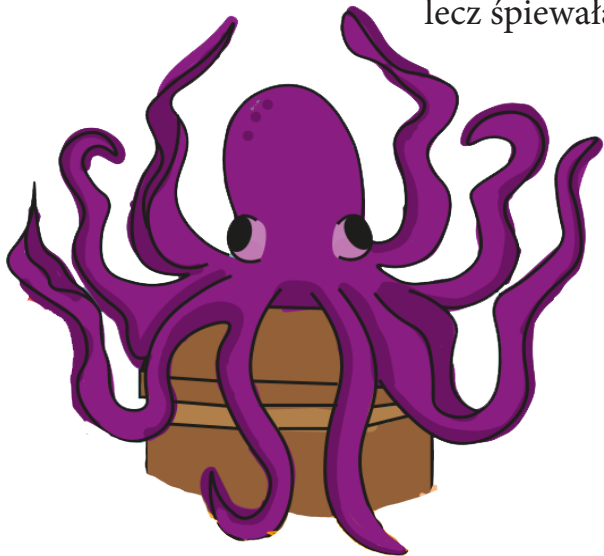
CTHULU

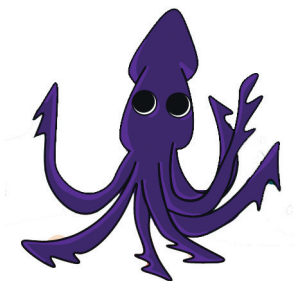
Bogata ośmiornica w złotej koronie,
leżała wygodnie na perłowym tronie.
Na jednym ramieniu bransoletki miała,
a drugim wachlarzem się wachlowała.

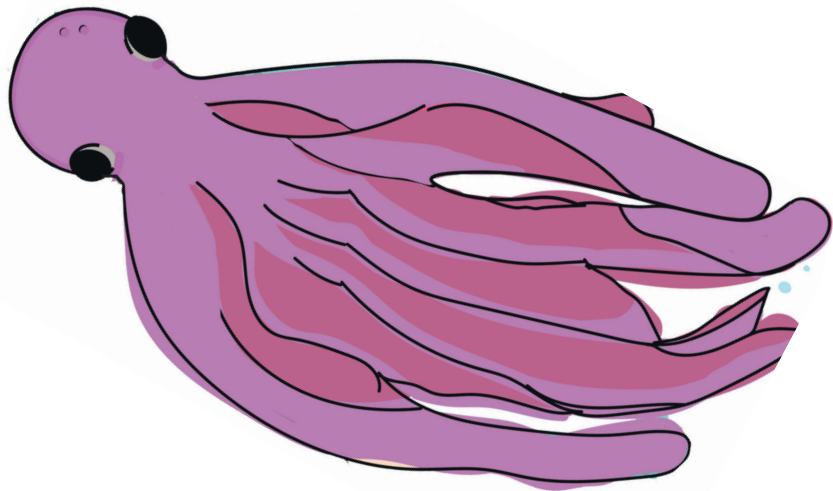
Biedna ośmiornica w starej chuście spała,
zamiast parasola – liść w ręku miała.
Nie miała złota, ani też muszelek,
lecz śpiewała w morzu najpiękniejszy trelek!

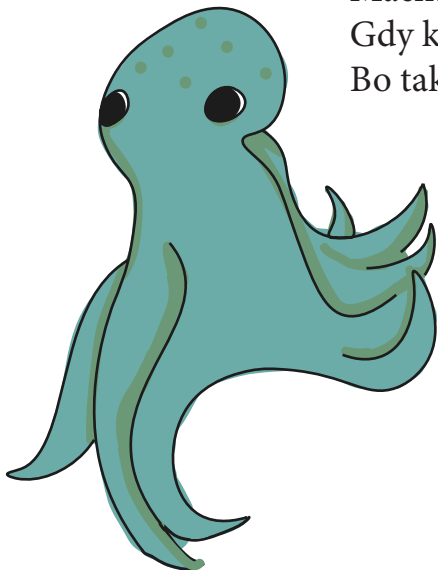
Mała ośmiornica w morzu sobie pływa
Wesoło macha ośmioma ramionami,
Wśród muszelek śpiewa, gdy fala ją kiwa,
Bawi się w chowanego z rybkami.

Duża ośmiornica mieszka w głębinie,
Ma grotę z koralu i wodorostowy dach,
Kiedy burza szumi, nic jej nie zginie,
Bo ona jest silna i nie zna już strach.

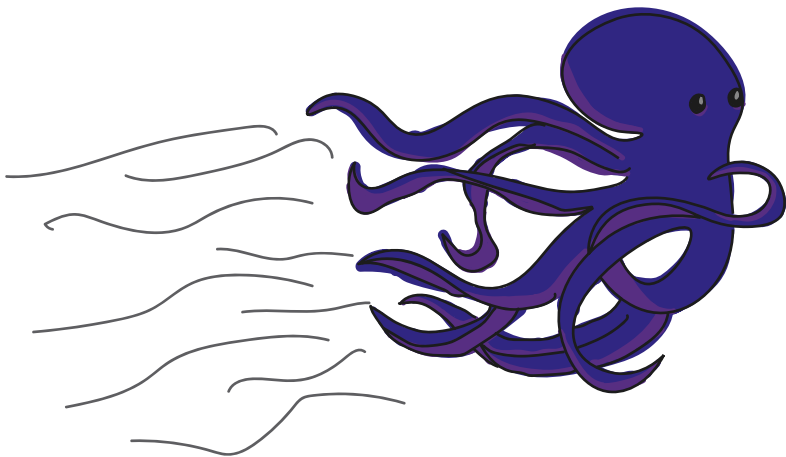
Dobra ośmiornica wesoło się śmieje,
Machając ramionami tańczy wśród fal,
Gdy ktoś ją zobaczy, od razu się śmieje,
Bo taka urocza jest właśnie w sam raz!

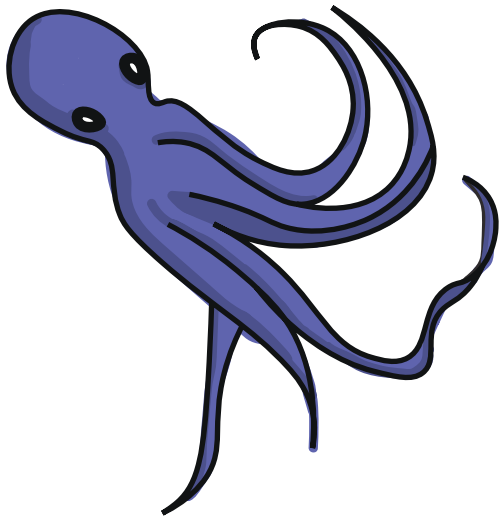
Zła ośmiornica w kałammarzu siedzi,
Czarnym atramentem straszy małe rybki,
Kiedy ktoś podpłynie, zaraz go wyśledzi,
I płata mackami niczym długie sznurki.

Szybka ośmiornica jak błyskawica mknie,
Przez morskie zakręty wiruje wśród fal,
Rybki aż się dziwią: „Jak pędzisz tak, że hej!”
A ona się śmieje: „Taki mam swój bal!”

Wolna ośmiornica powoli się toczy,
Spokojnie na dnie przesuwa się w krąg,
Zamknie swe ramiona, zamruży swe oczy,
I nuci cichutko podwodny swój song.

Ciemna ośmiornica wśród skał się ukrywa,
Cichutko jak cień na dnie sobie trwa,
Gdy fala ją woła, powoli odpływa,
I szeptem opowiada tajemnice dna.

Jasna ośmiornica promykiem się mieni,
Migocze jak perła wśród błękitnych fal,
Rozświecła swym blaskiem morskie przestrzenie,
I wszystkim przynosi pogodny, dobry znak.

